

«Абетка»

Григорій Фалькович

*Абетку ти береш до рук.
Абетка — ключ до всіх наук,
До всіх історій чарівних,
І таємничих, і смішних.
Рушаймо! Ось вона, твоя
Стежиночка від "А" до "Я":*

А

Артист на сцені голосно співав,
А весь театр йому аплодував,
І навіть квітка вдруге розцвіла —
Така чудова арія була.

Б

Бичок, що жив у Березані,
Співав і грав на барабані,
А Борсучок із Броварів
Співати й грати не умів.
Якби привезти Борсучка
До березанського Бичка,
То й Борсучок би став артистом —
Ударником і вокалістом.

В

Вовк вивчав овечу мову,
Вовк щодня учив по слову —
Він за п'ять весняних днів
Вивчив п'ять овечих слів:
Ме-ме-ме-ме-ме.

Г

Голуб голубці зробив голубці,
І кашку зварив їй на молоці.
Голубка зраділа,
Гарненько поїла,
І в гості до подруги з ним полетіла.

Ґ

Ґава тільки темне носить,
Але їй цього не досить:
Тож, вона придбала влітку
Сині ґудзики і квітку,
Золоту корону
І хустку червону.
А чомусь її з короною
Дражнять "Білою вороною".

Д

Долоня, плюс долоня —
Аплодує доня:
До вподоби доні
Плескати в долоні:
І коли квітує мак,
І коли повзе слимак,
І коли летить літак,
А нерідко й просто так...

Е

Електропоїзд їде на Лубни.
Везе він пасажирів — хто ж вони?
Це — страус Ему, чорний спаніель
І жабка на ім'я Емануель.

Є

Єнот не міг завчити нот,
І це, на жаль, не анекдот:
Не міг завчити, ну ніяк,
Ні він, ні друг його їжак.
Тому єноти з їжаками
Не стали й досі співаками.

Ж

Жук у гості йшов до жабки —
Тож, помив шампунем лапки,
Ну а жабка для жука
Станцювала гопака.

З

Зебра на своєму тілі
Має смужки чорно-білі:
Я б додав іще до них
І зелених, і рудих,
Бо на мій художній смак
Їй пасує саме так.

И

И — літера, хоча і показна,
Собою слів вона не почина,
У неї є маленький свій секрет:
Мабуть, не варто пхатись наперед.

І

Іграшці сьогодні дуже сумно,
Хоч у домі — весело і шумно:
Вперше в іграшковому житті
Кинули її на самоті.

Ї

Їжак прийшов до їжака:
Поший, будь ласка, піджак.
Кравець-їжак
Пошив піджак,
А ще, крім того, і штани,
Бо друзями були вони.

Й

Йодом тато мастить ранку —
Так лікує він Оксанку.
Йой! — всміхається Оксанка,
Це — подряпинка, не ранка.
Йодом змащено плече:
Йод лікує, йод пече.

К

Королю набридло спати —
Він пішов собі гуляти:
В капелюсі, без корони,
Без коня і охорони.
А у місті теж гуляли —
І дорослі, і малі.
І ніяк не впізнавали
Короля у королі.
Тож йому, без охорони,
Без коня, і без корони —
При самому, при собі —
Стало сумно у юрбі.

Л

Лис нечутно йшов по лісу
Вийшов Лось назустріч Лису:
Лис у листі заховався
Цілий день не озивався,

Бо ще змалку, з давнини,
Грають в піжмурки вони.

М

Мишенятко на Подолі
Вчиться у музичній школі,
І завжди приходиться рано,
Бо живе у фотеп'яно.

Н

Нитка влітку народилася,
Нитка з голкою здружилася:
Нині, дружбі завдяки,
Вишивають рушники.

О

Орел, орлиця і орля
Літали над землею:
Яка ж маленька ця земля
І все, що там із нею!
Дрібні отари, сад, село,
Ріки тоненька риска,
І навіть озеро було —
Округле, наче миска.

П

Пароплав відпочивав
Від буденних денних справ:
Він пригадував тумани
І порти, і океани,
По яких він мандрував,
І зітхали крадькома
Рубка, палуба й корма.

Р

Рибка рибці на ріці
Дарувала камінці:
Два рожевих — на удачу.
І три зелених — на додачу.
Рибки вмiли рахувать:
Раз, два, три, чотири, пять.

С

Соловейко, як принаду,
Розсипає серенаду:
Не аби кому у лісі —
Він співає солов'їсі.
Соло в лісі —
Солов'їсі.

Т

Танці! Танці! Всі — до кола!
Хай танцюють всі довкола.
Танці, музика і сміх...
Ми запрошуємо всіх!

У

Усмішка у світі заблукала,
Бо сумного хлопчика шукала:
На узліссі, в пущі — все дарма
На узвишші, в лузі — теж нема!
І ніхто не знає, навіть я,
Хто він є, яке його ім'я.
Щоб тебе не сплутали із ним —
Усміхнися, не ходи сумним.

Ф

Фокстер'єр любив ковбаску,
Сир, прогулянки і ласку.

Це завжди буває так,
І не тільки у собак.

Х

Холод-холод-холодрига.
Сніг, хурделиця і крига,
А у хаті в тьоті Каті —
Аж два чайники пихкаті,
І гарячий ще хлібець
І нехолодний холодець.

Ц

Цирк порожній, цирк сумний —
Публіки немає.
Цирк сьогодні вихідний:
Спить, відпочиває.
Сплять навстоячки слони,
Кішка спить на скрині.
Циркують цирком сни:
Тигри, леви — всі вони
Бачать сни звірині.
Цить... цить... цить...
Кицю не збудіть...

Ч

Чайки, річка, пляж, гайок.
І людей не видно.
Чайки п'ють собі чайок
З яблучним повидлом.
Он, ще й торту два шматки,
Вишні з кісточками...
Я і сам би залюбки
Чаював з чайками.

Ш

Шибка з вітром шепотіла —
Дуже гратися хотіла:
Через гульки та жарточки
Розлетілась на шматочки.
Всім шибкам корисно знати,
З ким дружити й жартувати.

Щ

Щука дуже сумувала —
В гості щиглика гукала,
І якби пташки могли б
Чути безголосих риб,
Щиглик би раненько встав
І до щуки завітав:
У четвер, після дощу —
На тарілочку борщу.

Ь

Ь: дивись, це — літера. Однак,
Водночас це також і знак.
Якщо питаєш ти:
— Який?
Я відповім:
— Це знак — м'який!
Тож, інші літери йому,
Неначе другові свому,
Дарують теплі почуття,
Бо він пом'якшує життя.

Ю

Юрко за віком ще хлопчак,
А виглядає, як юнак.
Ось він зібрався у похід —
До бабці Юлі, на обід:

Вона, сивенька та метка,
Зварила юшку для Юрка.

Я

Яблунька зростала під вікном,
А ялинка — в лісі, за селом.
Яблунька раділа й сумувала:
І цвіла, й жовтіла, й опадала,
А ялинка на своїм віку
Не міняла власного смаку:
Вподобала з юної пори
Над усе Зелені кольори.

*Остання перегорнута сторінка:
Від "А" до "Я" тебе вела стежинка.
Наважуйся. Зроби наступний крок.
До зустрічі на сторінках книжок!*